

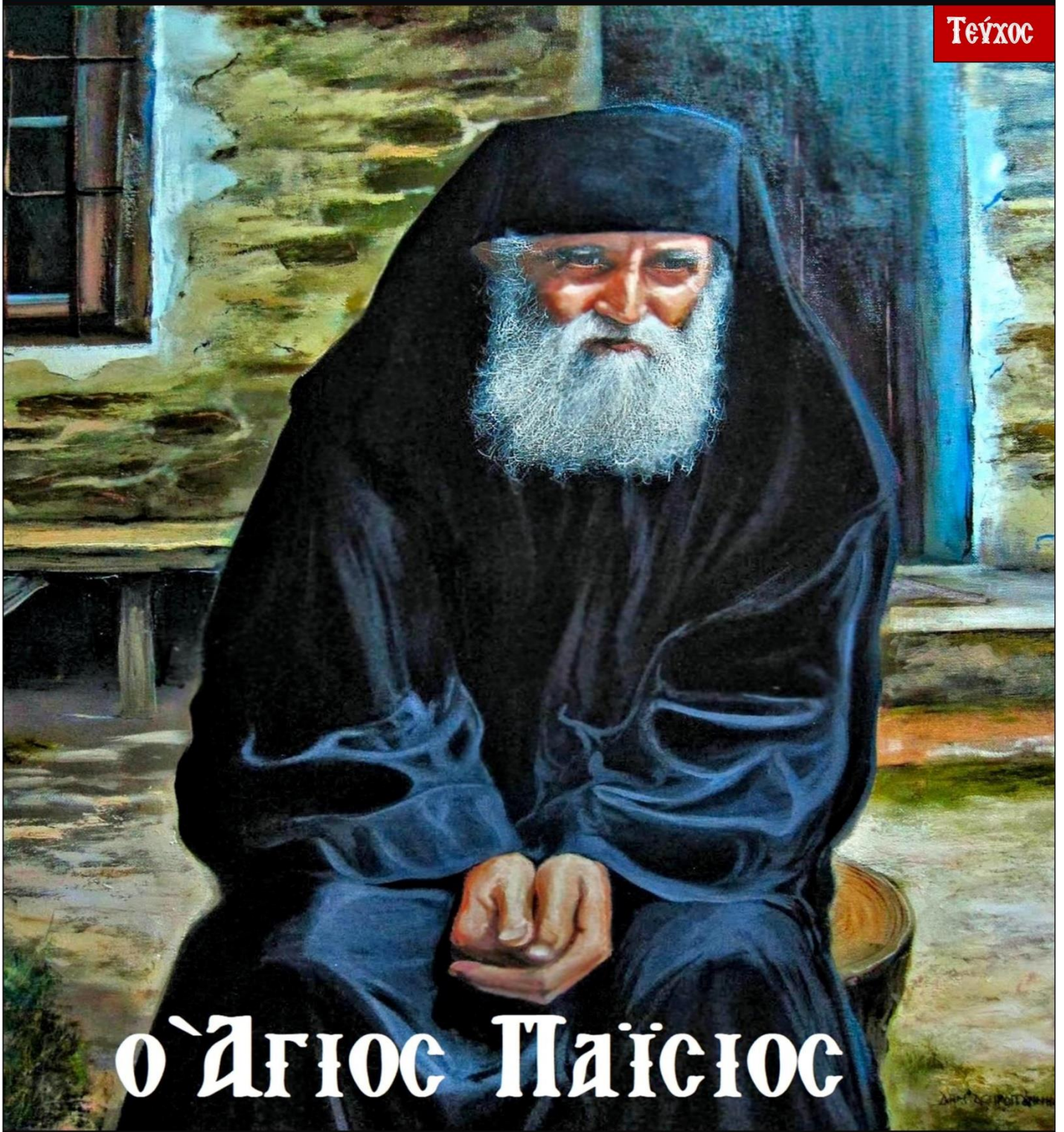
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2018

19

Τεύχος

ο Άγιος Παΐσιος

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

**Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες Του
επί της Γης, τους Άνθρώπους**

Το Ενοριακό Ψηφιακό μας Περιοδικό

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Καθεδρικός Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Κορυδαύς 1 & Κωνσταντινιέρη, 162 31 Βύρωνας, Τηλ. 210 7660 859, fax: 213 0291680

WWW.AGIATRIADAVYRONA.GR, e-mail: agia-triada@hotmail.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Κωστόπουλος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Άγιος Παΐσιος: Μάθετε από τα παιδιά να ζητούν την βοήθεια του Θεού.....2
- Άγιος Παΐσιος: Για τίποτα να μην έχετε άγχος.....6
- Άγιος Παΐσιος: Υπομονή και Προσευχή!.....7

Μάθετε τα παιδιά να ζητούν τη βοήθεια του Θεού

Το φάρμακο και το μεγάλο μυστικό για την πρόοδο των παιδιών είναι η ταπείνωση. Η εμπιστοσύνη στον Θεό δίδει απόλυτη ασφάλεια. Ο Θεός είναι το παν. Δεν μπορεί κανείς να πει ότι εγώ είμαι το παν. Αυτό ενισχύει τον εγωισμό. Ο Θεός θέλει να οδηγούμε τα παιδιά στην ταπείνωση. Τίποτα δεν θα κάνουμε κι εμείς και τα παιδιά χωρίς την ταπείνωση. Θέλει προσοχή, όταν ενθαρρύνετε τα παιδιά. Στο παιδί δεν πρέπει να λέτε: «Εσύ θα τα καταφέρεις, εσύ είσαι σπουδαίος, είσαι νέος, είσαι ανδρείος είσαι τέλειος!...». Δεν το ωφελείτε έτσι το παιδί. Μπορείτε, όμως, να του πείτε να κάνει προσευχή. Να του πείτε: «Παιδί μου, τα χαρίσματα που έχεις, ο Θεός σου τα έδωσε. Προσευχήσου να σου δώσει ο Θεός δυνάμεις, για να τα καλλιεργήσεις και να πετύχεις. Να σου δώσει ο Θεός την Χάρη Του». Τούτο δώ είναι το τέλειο. Σ'; όλα τα θέματα να μάθουν τα παιδιά να ζητάνε τη βοήθεια του Θεού.

Στα παιδιά ο έπαινος κάνει κακό. Τι λέει ο λόγος του Θεού; «Λαός μου, οι μακαρίζοντες υμάς πλανώσιν υμάς και την τρίβον των ποδών υμών ταράσσουσιν»[1]. Όποιος μας επαινεί, μας πλανάει και μας χαλάει τους δρόμους της ζωής μας. Πόσο σοφά είναι τα λόγια του Θεού! Ο έπαινος δεν προετοιμάζει τα παιδιά για καμιά δυσκολία στη ζωή και βγαίνουν απροσάρμοστα και τα χάνουν και τελικά αποτυγχάνουν. Τώρα ο κόσμος χάλασε. Στο μικρό παιδάκι λένε όλο επαινετικά λόγια. Μην το μαλώσουμε, μην του εναντιωθούμε, μην το πιέσουμε το παιδί. Μαθαίνει, όμως έτσι και δεν μπορεί ν'; αντιδράσει σωστά και στην πιο μικρή δυσκολία. Μόλις κάποιος του εναντιωθεί, τσακίζεται, δεν έχει σθένος.

Οι γονείς ευθύνονται πρώτοι για την αποτυχία των παιδιών στη ζωή και οι δάσκαλοι και καθηγητές μετά. Τα επαινούν διαρκώς. Τους λένε εγωιστικά λόγια. Δεν τα φέρνουν στο Πνεύμα του Θεού, τ'; αποξενώνουν απ'; την Εκκλησία. Όταν μεγαλώσουν λίγο τα παιδιά και πάνε στο σχολείο μ'; αυτό τον εγωισμό, φεύγουν απ'; τη θρησκεία και την περιφρονούν, χάνουν το σεβασμό προς τον Θεό, προς τους γονείς, προς όλους. Γίνονται ατίθασα και σκληρά και άπονα, χωρίς να σέβονται ούτε τη θρησκεία ούτε τον Θεό. Βγάλαμε στη ζωή εγωιστές και όχι Χριστιανούς.

Τα παιδιά με τους συνεχείς επαίνους δεν οικοδομούνται

Τα παιδιά με τους συνεχείς επαίνους δεν οικοδομούνται. Γίνονται εγωιστές και κενόδοξοι. Θα θέλουν σ'; όλη τους τη ζωή να τους επαινούν όλοι διαρκώς, έστω κι

αν τους λένε και ψέματα. Δυστυχώς, σήμερα μάθανε όλοι να λένε και ψέματα και τα δέχονται οι κενόδοξοι, είναι η τροφή τους. «Πες το, κι ας είναι ψέμα, κι ας είναι ειρωνεία», λένε. Ο Θεός αυτό δεν το θέλει. ο Θεός θέλει την αλήθεια. Δυστυχώς, αυτό δεν το καταλαβαίνουν όλοι και κάνουν το εντελώς αντίθετο.

Τα παιδιά όταν τα επαινείς συνεχώς, χωρίς διάκριση, τα πειράζει ο αντίθετος. Τους ξεσηκώνει το μύλο του εγωισμού και, συνηθισμένα από μικρά στους επαίνους από γονείς και δασκάλους, προχωρούν ίσως στα γράμματα, αλλά τι το όφελος; Στη ζωή θα βγουν εγωιστές και όχι χριστιανοί. Οι εγωιστές δεν μπορούν να είναι ποτέ χριστιανοί. Οι εγωιστές θέλουν διαρκώς όλοι να τους επαινούν, όλοι να τους αγαπάνε, όλοι να λένε καλά γι'; αυτούς, πράγμα που ο Θεός μας, η Εκκλησία μας, ο Χριστός μας δεν το θέλει.

Η θρησκεία μας δεν θέλει από μικρά να μαθαίνουν αγωγή. Αντίθετα, θέλει τα παιδιά από μικρά να μαθαίνουν στην αλήθεια. Η αλήθεια του Χριστού τονίζει ότι, άμα επαινείς έναν άνθρωπο, τον κάνεις εγωιστή. Ο εγωιστής είναι ο μπερδεμένος, ο οδηγούμενος υπό του διαβόλου και του κακού πνεύματος. Έτσι, μεγαλώνοντας μέσα στον εγωισμό, η πρώτη του δουλειά είναι ν'; αρνείται τον Θεό και να είναι εγωιστής απροσάρμοστος μέσα στην κοινωνία.

Πρέπει να πεις την αλήθεια, να τη μάθει ο άνθρωπος. Αλλιώς τον υποστηρίζεις στην αμορφωσιά του. Όταν πεις στον άλλο την αλήθεια, αυτός κατατοπίζεται, προσέχει, ακούει και τους άλλους, εγκρατεύεται. Έτσι και στο παιδί θα πεις την αλήθεια, θα το μαλώσεις, για να κατατοπισθεί ότι αυτό που κάνει δεν είναι καλό. Τι λέγει ο σοφός Σολομών; «Ός φείδεται της βακτηρίας, μισεί τον υιόν αυτού, ο δε αγαπών, επιμελώς παιδεύει»[2]. Όχι, όμως, να το δέρνεις με τη μαγκούρα. Τότε φεύγουμε απ'; τα όρια και γίνεται το αντίθετο.

Με τον έπαινο από μικρά τα παιδιά μας τα οδηγούμε στον εγωισμό. Και τον εγωιστή μπορεί και να τον κοροϊδεύεις, αρκεί να του λέεις ότι είναι καλός, να του φουσκώνεις το εγώ του. Κι έτσι σου λέει: «Α, αυτός που μ'; επαινεί, αυτός είναι καλός». Αυτά δεν είναι σωστά πράγματα. Επειδή ο άνθρωπος μεγαλώνει με τον εγωισμό, αρχίζουν τα μπερδέματα μέσα του, υποφέρει, δεν ξέρει τι κάνει. Αιτία της ψυχικής ακαταστασίας είναι ο εγωισμός. Αυτό το πράγμα και οι ίδιοι οι ψυχίατροι, άμα το μελετήσουν, θα το βρουν, ότι ο εγωιστής είναι άρρωστος.

Ποτέ δεν πρέπει να επαινούμε τους συνανθρώπους μας και να τους κολακεύουμε, αλλά να τους οδηγούμε στην ταπείνωση και στην αγάπη του Θεού. Κι ούτε να επιζητούμε εμείς να μας αγαπάνε, λέγοντας επαίνους στους άλλους. Να μαθαίνουμε ν'; αγαπάμε κι όχι να ζητούμε να μας αγαπάνε. Ν'; αγαπάμε όλους τους εν Χριστώ αδελφούς ανιδιοτελώς, χωρίς να περιμένουμε επαίνους κι αγάπη απ'; αυτούς. Αυτοί θα κάνουνε για μας ό,τι ο Θεός τους λέει. Αν είναι κι εκείνοι χριστιανοί, θα δώσουνε δόξα στον Θεό, που βρεθήκαμε και τους βοηθήσαμε ή τους είπαμε έναν καλό λόγο.

Έτσι να οδηγείτε και τα παιδιά του σχολείου. Αυτή είναι η αλήθεια. Αλλιώς γίνονται απροσάρμοστα. Δεν ξέρουνε τι κάνουν και που βαδίζουν και αιτία είμαστε εμείς, που τα κάναμε έτσι. Δεν τα οδηγήσαμε στην αλήθεια, στην ταπείνωση, στην αγάπη του Θεού. Τα κάναμε εγωιστές και να το αποτέλεσμα τώρα!

Υπάρχουν, όμως, και τα παιδιά που προέρχονται από γονείς ταπεινούς κι από μικρά όταν είναι, τους μιλάνε για τον Θεό και την αγία ταπείνωση. Αυτά τα παιδιά δεν δημιουργούν προβλήματα στους συνανθρώπους τους. Δεν θυμώνουν, όταν τους υποδεικνύεις το λάθος τους, αλλά προσπαθούν να το διορθώσουν, και προσεύχονται ο Θεός να τους βοηθήσει να μη γίνουν εγωιστές.

Εγώ, τι να σας πω, όταν είχα πάει στο Άγιον Όρος, πήγα σε κάτι γέροντες αγιότατους. Αυτοί ποτέ δεν μου είπαν «μπράβο». Πάντα με συμβουλευάνε πως ν'; αγαπάω τον Θεό και πως να είμαι πάντα ταπεινός. Να επικαλούμαι τον Θεό να μ'; ενισχύει στην ψυχή μου και να Τον αγαπάω πολύ. Ούτε το ήξερα αυτό το «μπράβο», ούτε ποτέ το εζήτησα. Αντίθετα στενοχωριόμουν, άμα οι Γέροντές μου δεν με μαλώνανε. Έλεγα: "Να πάρει η ευχή, να με μαλώνουνε, να μου φέρονται σκληρά". Αυτά που σας λέω τώρα, να τ'; ακούσει ένας χριστιανός, τι θα πει; Θα τα χάσει και θα τ'; απορρίψει. Κι όμως, αυτό είναι το σωστό, το ταπεινό, το ακραιφνές.

Ούτε οι γονείς μου μου είπαν ποτέ «μπράβο». Ούτε το ήθελα το «μπράβο». Γι' αυτό ό,τι έκανα, το έκανα ανιδιοτελώς. Τώρα που μ'; επαινούν οι άνθρωποι, αισθάνομαι πολύ άσχημα. Τι να σας πω... Κλωτσάω μέσα μου, όταν οι άλλοι μου λένε «μπράβο». Αλλά δεν μ'; έβλαψε που έμαθα την ταπείνωση. Και τώρα γιατί δεν θέλω να μ'; επαινούν; Διότι ξέρω ότι ο έπαινος τον κάνει κούφιο τον άνθρωπο και διώχνει την Χάρη του Θεού. Και η Χάρις του Θεού έρχεται μόνο με την αγία ταπείνωση. Ο άνθρωπος ο ταπεινός είναι ο τέλειος άνθρωπος. Δεν είναι ωραία αυτά; Δεν είναι αληθινά;

Σ'; όποιον τα πεις αυτά, θα πει: «Τι λες, καλέ, άμα δεν επαινέσεις το παιδί ούτε να διαβάσει μπορεί, ούτε, ούτε....». Μα συμβαίνει αυτό, γιατί έτσι είμαστε εμείς και κάνομε και το παιδί μας έτσι. Δηλαδή έχομε ξεφύγει απ' την αλήθεια. Ο εγωισμός έβγαλε τον άνθρωπο απ' τον Παράδεισο, είναι μεγάλο κακό. Οι πρώτοι άνθρωποι, ο Αδάμ και η Εύα, ήταν απλοί και ταπεινοί, γι' αυτό ζούσαν στον Παράδεισο. Δεν είχαν εγωισμό. Είχαν, όπως λένε στη θεολογική γλώσσα, το αρχέγονον. Όταν λέμε «αρχέγονον», εννοούμε τα χαρίσματα που έδωσε ο Θεός αρχικά, όταν εδημιούργησε τον άνθρωπο, δηλαδή τη ζωή, την αθανασία, τη συνείδηση, το αυτεξούσιο, την αγάπη, την ταπείνωση κ.ά. Μετά ο διάβολος κατόρθωσε με τον έπαινο και τους επλάνησε. Γεμίσανε εγωισμό. Το φυσικό, όμως, του ανθρώπου, έτσι όπως τον έπλασε ο Θεός, είναι η ταπείνωση. Ενώ ο εγωισμός είναι κάτι το αφύσικο, είναι αρρώστια, είναι παρά φύσιν.

Όταν, λοιπόν, εμείς στο παιδί με τους επαίνους δημιουργούμε αυτό το «υπερεγώ», του φουσκώνουμε τον εγωισμό, του κάνουμε μεγάλο κακό. Το κάνουμε να γίνεται πιο επιρρεπές στα διαβολικά πράγματα. Έτσι μεγαλώνοντάς το, το απομακρύνουμε απ' όλες τις αξίες της ζωής. Δεν νομίζετε ότι αυτά είναι η αιτία που τα παιδιά χάνονται, που οι άνθρωποι ανταρτεύουν; Είναι ο εγωισμός, που τους έχουν απ' τη μικρή ηλικία εμφυτεύσει οι γονείς. Ο διάβολος είναι ο μέγας εγωιστής, ο μέγας εωσφόρος. Δηλαδή ζούμε τον εωσφόρο μέσα μας, ζούμε τον διάβολο. Δεν ζούμε την ταπείνωση. Η ταπείνωση είναι του Θεού, είναι κάτι το απαραίτητο για την ψυχή του ανθρώπου. Είναι κάτι το οργανικό. Και όταν λείπει, είναι σαν να λείπει απ' τον οργανισμό η καρδιά. Η καρδιά δίνει ζωή στον οργανισμό και η ταπείνωση δίνει ζωή στην ψυχή. Με τον εγωισμό ο άνθρωπος είναι πλέον με το μέρος του κακού πνεύματος, δηλαδή αναπτύσσεται με το κακό πνεύμα και όχι με το αγαθό.

Αυτό κατόρθωσε ο διάβολος να κάνει. Έκανε τη γη λαβύρινθο, για να μην μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Τι είναι αυτό που πάθαμε και δεν το καταλάβαμε; Βλέπετε πώς πλανηθήκαμε; Καταντήσαμε τη γη μας και την εποχή μας σωστό ψυχιατρείο! Και δεν καταλαβαίνομε τι μας φταίει. Όλοι απορούμε: «Τι γίναμε, που πάμε, γιατί τα παιδιά μας πήρανε τους δρόμους, γιατί φύγανε απ' τα σπίτια τους, γιατί παρατήσανε τη ζωή, γιατί παρατήσανε τη μόρφωσή τους; Γιατί γίνεται αυτό;». Ο διάβολος κατόρθωσε να εξαφανίσει τον εαυτό του και να κάνει τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν άλλα ονόματα. Οι γιατροί, οι ψυχολόγοι λένε συχνά, όταν ένας άνθρωπος πάσχει: «Α, νευρώση έχεις! Α, άγχος έχεις!» και τα τοιαύτα. Δεν παραδέχονται ότι ο διάβολος υποκινεί και διεγείρει στον άνθρωπο τον εγωισμό. Κι όμως ο διάβολος υπάρχει, είναι το πνεύμα του κακού. Αν πούμε ότι δεν υπάρχει, είναι σαν να αρνούμαστε το Ευαγγέλιο που μιλάει γι' αυτόν. Αυτός είναι ο εχθρός μας, ο πολέμιος μας στη ζωή, ο αντίθετος του Χριστού και λέγεται αντίχριστος. Ο Χριστός ήλθε στη γη, για να μας απαλλάξει από τον διάβολο και να μας χαρίσει τη σωτηρία.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι πρέπει να μάθουμε στα παιδιά να ζουν ταπεινά και απλά και να μη ζητούν τον έπαινο και το «μπράβο». Να τα μάθουμε ότι υπάρχει η ταπείνωση, που είναι η υγεία της ζωής.

Η νοοτροπία της σημερινής κοινωνίας κάνει κακό στα παιδιά. Έχει άλλη ψυχολογία, άλλη παιδαγωγική, που απευθύνονται σε παιδιά άθεων. Η νοοτροπία αυτή οδηγεί στην ασυδοσία. Και βλέπετε τ'; αποτελέσματα στα παιδιά και στους νέους. Φωνάζουν σήμερα οι νέοι. Λένε: «Πρέπει να μας καταλάβετε!» Δεν πρέπει, όμως, να πάμε εμείς σ' αυτούς. Αντίθετα, θα προσευχόμαστε γι' αυτούς, θα λέμε το σωστό, θα το ζούμε, θα το κηρύττομε, αλλά δεν θα προσαρμολογούμε με το πνεύμα τους. Να μη χαλάσουμε το μεγαλείο της πίστεως μας. Δεν γίνεται, για να τους βοηθήσουμε, ν' αποκτήσουμε τη δική τους νοοτροπία. Πρέπει να είμαστε αυτοί που είμαστε και να κηρύττομε την αλήθεια, το φως.

Από τους Πατέρες θα μάθουν τα παιδιά. Η διδασκαλία των Πατέρων θα μάθει στα παιδιά μας για την εξομολόγηση, για τα πάθη, για τις κακίες, πως νικούσαν οι άγιοι τον κακό εαυτό τους. Κι εμείς θα ευχόμαστε ο Θεός να εγκύψει μέσα τους.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ακούστε
τον διαδικτυακό
ραδιοφωνικό σταθμό
της Ενορίας
Αγίας Τριάδος
Βύρωνος

www.agiatriadavyrona.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ: π. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
210-76.60.859

Άγιος Παΐσιος: «Για τίποτε να μην έχετε άγχος...»

Το άγχος είναι του διαβόλου!

Όταν βλέπετε άγχος, να ξέρετε ότι εκεί έχει βάλει την ουρά του το ταγκαλάκι. Ο διάβολος δεν πηγαίνει κόντρα. Αν υπάρχει μια τάση, σπρώχνει και αυτός, για να ταλαιπωρήσει και να πλανήσει τον άνθρωπο. Τον ευαίσθητο λ.χ. τον κάνει υπερευαίσθητο. Όταν έχεις διάθεση να κάνης μετάνοιες, σπρώχνει και ο διάβολος να κάνης περισσότερες από την αντοχή σου και, αν οι δυνάμεις σου είναι περιορισμένες, δημιουργείται μια νευρικότητα, γιατί δεν τα βγάζεις πέρα, και στην συνέχεια σου δημιουργεί άγχος με ελαφρά απελπισία κατ' αρχάς και μετά συνεχίζει...

Θυμάμαι, όταν ήμουν αρχάριος μοναχός, ένα διάστημα, μόλις έπεφτα να κοιμηθώ, μου έλεγε ο πειρασμός: “Κοιμάσαι; Σήκω! Τόσοι άνθρωποι υποφέρουν, τόσοι έχουν ανάγκη...” Σηκωνόμουν και έκανα μετάνοιες, ό, τι μπορούσα. Μόλις έπεφτα να κοιμηθώ, άρχιζε ξανά: “Οι άλλοι υποφέρουν κι εσύ κοιμάσαι; Σήκω!” Σηκωνόμουν πάλι. Μέχρι που έφθασα να πω: “Αχ, να μου κόβονταν τα πόδια, τι καλά! Θα ήμουν τότε δικαιολογημένος, αφού δεν θα μπορούσα να κάνω μετάνοιες”. Μια Μεγάλη Σαρακοστή την έβγαλα με το ζόρι, γιατί πήγαινα να στριμώξω τον εαυτό μου περισσότερο από την αντοχή μου.

Όταν νιώθουμε στον αγώνα μας άγχος, να ξέρουμε ότι δεν κινούμαστε στον χώρο του Θεού. Ο Θεός δεν είναι τύραννος να μας πνίγει αλλά είναι Θεός της Αγάπης που θέλει όλα τα παιδιά κοντά Του!

Υπομονή και Προσευχή:

– Γέροντα, μένει ψυχρή η καρδιά μου στην Προσευχή. Είναι γιατί ο νους δεν δίνει τηλεγράφημα στην καρδιά. Ύστερα στην προσευχή χρειάζεται να εργασθεί κανείς δεν μπορεί από την μια στιγμή στην άλλη να φθάσει σε κατάσταση, ώστε να μη φεύγει καθόλου ο νους του.

Θέλει υπομονή. Βλέπεις, άλλος χτυπάει την πόρτα, ξαναχτυπάει, περιμένει, και μετά ανοίγει η πόρτα. Εσύ θες να χτυπήσεις μια και να μπεις μέσα. Δεν γίνεται έτσι.

Στην προσευχή χρειάζεται επιμονή. «Και παρεβιάσαντο αυτον» (Λουκ. 24, 25), λέει το Ευαγγέλιο για τους δύο Μαθητές που συνάντησαν τον Χριστό στον δρόμο προς Εμμαούς. Έμεινε ο Χριστός μαζί τους, γιατί είχαν μια συγγένεια με τον Χριστό και το δικαιούνταν. Είχαν ταπείνωση, απλότητα, καλοσύνη, θάρρος με την καλή έννοια, όλες τις προϋποθέσεις, γι' αυτό και ο Χριστός έμεινε μαζί τους.

Πρέπει να προσευχόμαστε με πίστη για κάθε ζήτημα και να κάνουμε υπομονή, και ο Θεός θα μιλήσει. Γιατί, όταν ο άνθρωπος προσεύχεται με πίστη, υποχρεώνει τον Θεό κατά κάποιο τρόπο για την πίστη του αυτή να του εκπληρώσει το αίτημά του. Γι' αυτό, όταν ζητούμε κάτι από τον Θεό, να μη «διακρινώμεθα» και θα εισακουσθούμε. «Να έχετε πίστη χωρίς να διακριθείτε» (Ματθ. 21, 21), είπε ο Κύριος. Ο Θεός ξέρει να μας δώσει αυτό που ζητούμε, ώστε να μη βλαφτούμε πνευματικά.

Μερικές φορές ζητούμε κάτι από τον Θεό, αλλά δεν κάνουμε υπομονή και ανησυχούμε. Αν δεν είχαμε δυνατό Θεό, τότε να ανησυχούσαμε. Αλλά αφού έχουμε Θεό Παντοδύναμο και έχει πάρα πολλή αγάπη, τόση που μας τρέφει και με το Αίμα Του, δεν δικαιολογούμε να ανησυχούμε.

Μερικές φορές δεν αφήνουμε ένα δύσκολο θέμα μας στα χέρια του Θεού, αλλά ενεργούμε ανθρώπινα. Όταν ζητούμε κάτι από τον Θεό και κλονίζεται η πίστη μας και θέλουμε να ενεργήσουμε ανθρωπίνως στα δυσκολοκατόρθωτα, χωρίς να περιμένουμε την απάντηση στο αίτημά μας από τον Θεό, είναι σαν να κάνουμε αίτηση στον βασιλέα Θεό και την παίρνουμε πίσω, την ώρα που Εκείνος απλώνει το χέρι Του, για να ενεργήσει.

Τον παρακαλούμε πάλι, αλλά και πάλι κλονίζεται η πίστη μας και ανησυχούμε και επαναλαμβάνουμε το ίδιο. Έτσι διαιώνίζεται η ταλαιπωρία μας. Κάνουμε δηλαδή σαν εκείνον που κάνει μια αίτηση στο Υπουργείο και ύστερα από λίγο μετανιώνει και την αποσύρει. Ξαναμετανιώνει, την υποβάλλει μετά από λίγο πάλι την αποσύρει. Η αίτηση όμως πρέπει να μείνει, για να παίρνει την σειρά της.

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ευχαριστούμε θερμά τον Σεβασμιωτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δανιήλ,

που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε και στήριξε την έκδοση

του Ψηφιακού Ενοριακού μας Περιοδικού.

† ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Μία θεοστυγής συμπαιγνία Ἡ Δίκη τοῦ Ἰησοῦ καί αἱ κατ' αὐτήν δικονομικαί παραβάσεις

Τερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2014